

man vedtaget det samme, som vi vedtog ved anden Behandling, nemlig i Stedet for Straf for en vanærende Handling at sætte offentlig Straffearbejde. Det har været foreslået af hele Udvalget ved anden Behandling og er bleven vedtaget af Landstinget; men i tredje Behandling gik man tilbage til den Bestemmelse, som Indenrigsministeren ønskede. Vi have her ligeledes ved anden Behandling vedtaget at sætte offentlig Straffearbejde i Stedet for Straf for en i den offentlige Mening vanærende Handling. Nu foreslås det her, at vi igen skulle gaa noget tilbage for Skibsførere, Maskinmestre af 1ste Klasse og Jistestipperses Bedkommende. Jeg ser ikke, at der skulde være nogen særlig Anledning for os til over for disse Næringsveje at stille os strengere end over for enhver anden næringsdrivende. Det er fremhævet af den højtærede Indenrigsminister, at der her er Tale om Folk, der have mange Folk under sig, og have en vis arbitrar Myndighed, men enhver Skibsfører er jo dog ikke Storkaptajn. Der er adskillige Skibsførere, der sejle med 2 Mand, eller en Mand, en Dreng og en Hund, og der behøves i Virkeligheden ikke at stilles strengere Fordringer over for disse Folk end over for en Mand, der styrer en stor Fabrik. Smid- lertid har jeg fundet, at naar vi kunne fastholde vort Standpunkt over for Styrmand, Maskinmestre, Maskinpassere o. s. v., kunde der være Anledning til at gaa med, skønt jeg ikke ser det principielt rigtige deri. Jeg gaar nødig med til, at den højtærede Minister faar sin Vilje over for Skibsførere, første Maskinmestre og Jistestippere.

Det 3dje Spørgsmaal, hvorom Striden stod ved første Behandling, var det store Kontor, og her maa jeg sige, at jeg finder det meget heldigt, at Folketinget har taget det Standpunkt, det tog ved anden Behandling, og heldigvis ikke har faaet nogen Grund til at gaa bort fra dette Standpunkt ved 3dje Behandling. Det vilde have været tidsspildende, foraarjagende Udgifter, Ulejlighed og Ulemper paa mange Maader, om vi havde faaet indrettet et Central Kontor med dertil hørende Honorar til Direktøren, med Medhjælpssummer, Kontorholdsbetrag o. s. v., som jo stadig følger med sigt, og som ogsaa var foreslået her, i Stedet for at blive ved det gamle. Under Nr. 17 er der ganske vist stillet et større Ændringsforslag til § 16, men det betyder i Virkeligheden ikke meget; vi blev her som ved 2den Behandling ved det gamle, nemlig at Skibsførere og Styrmand ligesom hidtil skulde løse deres Borgerkab, deres Styrmandspatent hos Magistraten i den By, hvori

de høre hjemme, eller i hvilken som helst anden By. Den eneste Forandring, der er gjort i det bestaaende, er at Renselsen til de kommunale Bestyrelser er sikret i Stedet for, at det ellers stod Kommunerne frit for med Indenrigsministerens Billigelse at bestemme Borgerkabsgebyret, at bestemme, i hvilken Klasse med Hensyn til Gebyrets Størrelse, Skibsførere o. s. v. skulde sættes; men denne Ændring er saa lille, at den ikke har nogen Betydning. Endelig er der ogsaa gennemført en meget heldig Forandring overfor Regeringsforslaget med Hensyn til Synsprøven. Her er foreslået, at hver Gang en Mand skiftede Borgerkab, skulde han underkaste sig en ny Synsprøve; men det var en urimelig Forandring, som ogsaa er opgivet; i det han nu altsaa kun skal underkaste sig Synsprøve en eneste Gang. Ved 1ste Behandling blev fremhævet den Bestemmelse i Loven, at den ikke galdt for Færøerne, medens det skulde være Ministeren tilladt at lave den for Færøerne, som han ønskede. Det er ogsaa ophævet her, idet den er omarbejdet til at gælde for Færøerne ogsaa; og de særlige Forhold, der kan være Tale om ved Færøerne, ere medoptagne i Loven. Jeg skal derfor, idet jeg kun bemærker, at jeg har ønsket at præcisere mit Standpunkt, nemlig at jeg ikke i et og alt betragter disse Ændringsforslag som Forbedringer af Loven, som den forelæa ved 2den Behandling, men som Ændringer, man dog kan gaa ind paa i Betragtning af, at overfor Hovedstridspunkterne med Hensyn til Regeringens Forslag, nemlig Bestemmelsen om Indfødsret Virkning af Straf og Centralkontoret, der har Oppositionen jo, om jeg saa maa sige, faaet sin Vilje. Saa selv om det ikke er en Lov, som vi i et og alt kunde ønske den, saa er det dog en Lov, som i adskillige Ting vil være en Forbedring af det nu bestaaende, men i øvrigt i Hovedsagen det bestaaende. Det var jo ved første Behandling saaledes imellem os og den ærede Minister, at den ærede Minister ønskede en hel Del Forandringer, medens vi ønskede paa dette Punkt at være konservative og holde os til det bestaaende Forhold, som vi ikke havde set nogen som helst Grund til eller Fordeel ved at ændre.

Den fungerende Ordfører (Bluhme): Jeg vil haabe, at det højtærede Ting vil vedtage disse Ændringsforslag og dermed Loven; thi bægge de ærede sidste Talere, nemlig den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Besse Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen) betragte de stillede Ændringsforslag som et Tilbagestridt